

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

22. Dies Novemb. Quid prodest, quia hymnum cantat tua lingua, si
sacrilegium exhalat tua vita?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

pedis tollebat, toties gradum virtutis attollebat. Amas Divinæ gratiæ charismata, virtutes gratiæ comites, dona istis superaddita? At nemo illis locupletior Mariæ. (a) Quanta enim in una Virgine species virtutum emicant, secretum verecundia, vexillum fidei, Devotionis obsequium. Ama Mariam mihi anime, ita de te meritam, ut uni illi post Deum debeas, quidquid boni es meritus; atque adeò nisi amorem rependas, nihil tuā dignum obligatione rependas. Quod si enim amas & jure amas illos, qui te in vitam hanc mortalem, morti prius, quam vitæ genuerunt, dic age, Maria tibi amorem, & te amorī, ac vitæ generavit. Quod si amas, & merito suo amas, qui sibi amorem tuum beneficiis suis obligarunt; dic age, majoribus, ac præstantioribus te, totumque sibi mundum obligavit Maria. Quod si amas qui te honoris, fortunarum vitæ periculis, quite hostium insidiis, obtrectatorum injuriis vendicarunt; dic age, diaboli insidiis, mundū illecebris, carnis stimulis te liberavit Maria. Ita am mi amice, non errabis, amando, nec peribis errando, ut amare possis, dic o Mater amabilis, patere te amari. O Mater amoris, genera in me amorem.

Vix mentem esse piam? cole totâ mente Mariam.

22. DIES NOVEMB.

Quid prodest, quia hymnum cantat tua lingua, si sacrelegium exhalat tua vita? S. Augustinus in ps. 102.

Musica non tantum est vocum sed morum.

I. **S**ubsequitur licet non passibus sequis, Dominam ancilla, heram pedissequa, Reginam virginum,

(a) Idem.

Novemb.

Tessera.

933

ginum, cultrix virginitatis, Mariam, Cæcilia, quâ tantum gloriatur Italia, quantum Agathâ Sicilia. Hæc quia gnara musicæ, præses est musicorum. Sed nullus est peritus amandi, qui est imperitus cantandi. Amare enim est cantare; quid enim est amor, nisi harmonicus quidam concentus, sive consentius inter hominem superiorem, & inferiorem, dum corpus subest animæ, & illa præest? Canat ergo Ratio superiorem, pars illa ignobilior, sive sensualis, bassum. Deinde ipsa ratio debet sustinere partem superioris, magis in Deum fiduciâ, & simul bassi sui dissidentiâ. Jam mitte te deorsum & dic cum Abraham: (a) Loquar Domino, cùm sim pulvis & cinis. Ecce bassum. Jam ascende superius, & dic cùm Paulô: (b) Nostra conversatio in cœlis est. Ecce superiorem. Iterum crede illud ut veritatis affatum, quia Christi pronuntiatum, (c) sine me nihil potestis facere; sed iterum attolle animos, & dic cum Paulo: (d) omnia possum per eum, qui me confortat. Hic habes duo extrema, Nihil & Omnia; nihil est bassus, omnia, superior: quid minus quam nihil, quid plus quam omnia? itaque ex discordantibus hominis superioris, & inferioris motibus, quasi fidibus concordia, est jucundissima cœlitibus Musica; sic cantare, est piè amare.

II. Cavendum est in hoc concentu, ne discordet lingua à vita, ut concordent dicta, & arcta; ne dum spiritus Deo modulatur, caro sibi blandiatur; ne illo canente hymnum, hæc exhalet sacrilegium. Musica nos monet, ut sicuti è varietate vocum ac fidium grata & consentiens oritur symphonia, ita omnes animi motus, & actiones in dulcem harmoniam

Nnn 3

Divi-

(a) Gen. 18, 27. (b) Phil. 3, 20. (c) Joan. 15. (d) Phil. 4, 13.

Divinæ legis, eo convenient. Est enim illa vis cantus Religiosi, ut per aures sepe placide in animum insinuans, turbulentos, si qui sint, motus summam & quabilitatem componat, & instar Poëtici Neptuni, tumida & quora placet. Cum ventus ambitionis, ac furentis iracundiae, saevos attollit fluctus; cum mœror subfudit, & furit æstus arenis; cum libido inquietat, cum aliæ perturbationes violentius incitantur, ad dulcem chori sonitum venti ponunt, neque iners quædam malacia, sed pulcherrima placidi maris effigies consequitur, coeretur libido exultans, atque ruens in animi perniciem, gloriæ ardor continuo restringitur, implacabilis iræ vis, & cupido ultionis tranquillatur: sed longè acceptior est illa musica, quæ resonat potius moribus, quam vocibus. Audi hic Ambrosium id ipsum insinuantem (a) Psalterium est homo consummatus in Christo, in quo sicut arte concinnum resonant opera canora virtutum. Hisce affonat D. Chrysostomus: (b) Hic non est opus citharam, neque nervis extensis, neque plectro, nec arte, nec ulla instrumentis: sed si velis, te ipsum efficies citharam, cum carnis membra morte affeceris, & anima cum corpore pulchrum concentum effeceris. Dum enim non concupierit caro adversus spiritum, sed illius iustis cesserit, melodiam efficies spiritualis.

III. Denique nos posse non modò linguâ, sed singulis totius corporis membris concinere & pie modulari, idem D. Chrysostomus alibi probat. (c) possumus per oculos canere, non tantum per linguam, & per manus, & per pedes, & per aures; quando enim unumquodque eorum fuit ea, qua Deo honorem, & gloriam adferunt,

(a) In Psal. 30. (b) in Ps. 41. (c) in Ps. 143.

emb.
cantus
in insi-
quabi-
sumida-
rentis
or sub-
t, cùm
ulcem
nædam
es con-
ens in
tringi-
s trans-
, quæ
di híc
ium est
ncinen-
nat D.
ne ner-
umen-
mem-
m con-
versus
s spiri-
singua-
nodu-
ssumus
nanus,
que cor-
unt,
utpotè
Novemb.

Teffera.

935

upotè dum oculus non impudicè affixerit, dum manus non ad rapinam, sed eleemosynam se extenderint; dum ad psalmos, & audiciones spirituales suscipiantur, aures paratae fuerint: dum pedes ad Ecclesiam concurrerint: dum cor non dolos struit, sed charitate scatet, fiant psalterium, membra corporis, & canunt canonicum novum, non verbis solus, sed rebus ipsis. Ecce quomodo possimus canere non tantum fidibus, sed pedibus; non tantum chordis, sed corde. Sicuti sanguis innocentis, noxiè effusus, habet vocem, quæ ad cœlum clamat; sic & modestia, & pudicitia, & temperantia, habet vocem, quæ modulatissimè cantat: sic tota vita Cæcilia, fuit suavissima harmonia Musicæ. Virtus quævis est similis Musicæ, in primis justo placet, & deinde etiam vitiosis, qui quod in se non servant, in aliis observant. Musica & musicum delectat, & musicæ ignaros: Cithara & virtus, manu agitur, & delectat animum. Hinc juxta proverbium: Qui non libenter audit musicum, vel est Angelus, vel est asinus. Angelus, quia cœlesti harmoniâ affuevit, haec inconditam præ illa despicit? asinus, quia ob bardæ indolis stoliditatem, plus illi placet inconcinnus rugitus, quam artificiosus concentus. Simus potius similes Angelo, quam asino; tametsi, cum simus in valle lachrymarum, potius oportet plangere, quam plaudere; suspendere organa, quam concinere;

Hic tantum planctus, resonent super æthera cantus.

23. DIES NOVEMB.

Deus est omnia quæ sunt, & nihil eorum quæ sunt.

S. Dionysius de Div. Nom. c. I.

Nun 4

I. Quis